

V

(Hirdetmények)

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

A BÍRÓSÁG

A T-422/04. sz., Lavagnoli kontra Bizottság ügyben 2006. november 23-án hozott ítélet ellen Luciano Lavagnoli által 2007. február 12-én benyújtott fellebbezés

(C-74/07. P. sz. ügy)

(2007/C 129/02)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Luciano Lavagnoli (képviselő: F. Frabetti ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselik: J. Currall és H. Kraemer meghatalmazottak)

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-422/04. sz. ügyben 2006. november 23-án hozott ítéletét;
- a Bíróság adjon helyt az első fokon előterjesztett kérelmeknek és nyilvánítsa elfogadhatónak és megalapozottnak a T-422/04. sz. ügyben benyújtott keresetet;
- másodlagosan utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bírósághoz;
- határozzon a költségekről, a kiadásokról és az ügyvédi munkadíjról, és kötelezze az Európai Bizottságot ezek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezése alátámasztására a fellebbező három jogalapra hivatkozik.

Első jogalapjával a fellebbező azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzata 45. cikkéhez kiadott általános végrehajtási rendelkezések és a tisztviselők értékeléséről és előléptetéséről szóló igazgatási útmutató értelmezése során a megtámadott ítélet 53-75. pontjában helytelenül alkalmazta a jogot, valamint azt, hogy az említett végrehajtási rendelkezések nem létesítenek automatikus kapcsolatot a főigazgatóságok rendelkezésére álló

elsőbbségi pontok és az érdempontok között, és az érdempontok elosztása jelen esetben megfelelően történt.

Második jogalapjával a fellebbező azt hozza fel, hogy az Elsőfokú Bíróság eljárási hibát követett el, mikor ugyanazon ítélet 59. és 67. pontjában elutasította a fellebbező azon pervezető intézkedés iránti kérelmét, mely kötelezte volna a Bizottságot, hogy mutassa be az előléptethető tisztviselők érdempontjaihoz képest a nekik kiosztott pontokat, valamint a tisztviselők érdemeinek összehasonlító vizsgálatához használt módszert.

Harmadik jogalapjában a fellebbező azzal érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 76-100. pontjában helytelenül alkalmazta a jogot, mikor figyelmen kívül hagyta az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzata 43. és 45. cikkéhez kiadott általános végrehajtási rendelkezésekben és a fent hivatkozott igazgatási útmutatóban meghatározott értékelési és előléptetési eljárást, továbbá amikor a tisztviselők személyzeti szabályzata 90. cikkének hibás értelmezését fogadta el.

A T-138/03. sz., É.R. és társai kontra Tanács és Bizottság ügyben 2006. december 13-án hozott ítélet ellen É.R. és társai által 2007. február 21-én benyújtott fellebbezés

(C-100/07. P. sz. ügy)

(2007/C 129/03)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbezők: É.R., J.R., A.R., B.R., O.O., T.D., V.D., J.M.D., D.D., D.F., E.E., C.F., H.R., M.R., I.R., B.R., M.R., C.S. (képviselő: F. Honnorat ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: az Európai Unió Tanácsa, az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbezők kérelmei

- a Bíróság állapítsa meg, hogy a jelen fellebbezés elfogadható,
- állapítsa meg, hogy a jelen fellebbezés megalapozott,
- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság (első tanács) T-138/03. sz. ügyben 2006. december 13-án hozott ítéletek rendelkezéseit,
- utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé, hogy az határozzon a fellebbezők kérelmeiről.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezők fellebbezésükben a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését kérik annyiban, amennyiben az keresetüket – azt részben elfogadhatatlannak, illetve ezt meghaladóan megalapozatlannak minősítve – elutasította.

Keresetük elfogadhatóságával kapcsolatban a fellebbezők első sorban azt adják elő, hogy az Elsőfokú Bíróság indokolása ellentmondásos, és mivel az Elsőfokú Bíróság úgy ítélte meg, hogy a H.E.R megfertőződése és elhalálása miatt keletkezett károk megtérítése iránti keresetet az 5 éves elévülési idő lejártát követően nyújtották be, ez az ítélet megsértette mind a Bíróság alapszabályának 46. cikkét, mind pedig az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 6. cikkének 1. pontját. E tekintetben úgy érvelnek, hogy az Elsőfokú Bíróság nem állapíthatta volna meg, hogy a keresetük [alapjául szolgáló jog] elévült, mivel a kérelmek vizsgálatakor a fellebbezők nem rendelkeztek azokkal a járványtani adatokkal, amelyek alapján pontosan megállapítható a hozzátartozóik megfertőződésének időpontja.

Másodszorban a kereset érdemi vizsgálatával kapcsolatban a fellebbezők úgy érvelnek, hogy az Elsőfokú Bíróság szintén ellentmondásos indokolást fogadott el, és megsértette a fent hivatkozott egyezmény 6. cikkének 1. pontját, mivel határozatát egyrészt régi szakvéleményekre alapozta, és nem vette figyelembe a legújabb járványtani adatokat, másrészt pedig úgy ítélte meg, hogy nem állapítható meg ok-okozati összefüggés az állítólagos kár és a közösségi intézkedések terhére rótt jogellenes magatartás között.

Az Elsőfokú Bíróság T-416/03. sz., Angelidis kontra Európai Parlament ügyben 2006. december 5-én hozott ítélete ellen Angel Angelidis által 2007. február 21-én benyújtott fellebbezés

(C-103/07. P. sz. ügy)

(2007/C 129/04)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbezők: Angel Angelidis (képviselő: E. Boigelot ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: Európai Parlament

A fellebbezők kérelmei

- A Bíróság nyilvánítsa a fellebbezést elfogadhatónak és megalapozottnak, következképpen
- helyezze hatályon kívül az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának a T-416/03. sz., Angelidis kontra Parlament ügyben 2006. december 5-én hozott ítéletét;
- saját maga határozzon a jogvitáról, helyt adva a fellebbező által a T-416/03. sz. alapügyben előadott kérelmeknek:
 - semmisítse meg az Európai Parlament főtitkára által hozott, a felperes 2001-es évre vonatkozó szakmai előmeneteli jelentésének végleges elfogadásáról szóló 2003. március 4-i határozatot;
 - semmisítse meg az említett 2001-es évre vonatkozó értékelő jelentést;
 - a felperes által elszenvedett nem vagyoni kárért és szakmai előmenetele sérelméért, valamint az említett 2001-es évre vonatkozó jelentésnek – a felperes számára különösen fájdalmas körülmények között – jelentős késedelemmel és súlyos jogsértésekkel történt elkészítése okán ítéljen meg számára 20 000 euró méltányosan meghatározott összegű kártérítést, amely összeg az eljárás során növelhető vagy csökkenthető;
 - az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 87. cikkének (2) bekezdése alapján az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésében a fellebbező lényegében azt rója fel az Elsőfokú Bíróságnak, hogy az Európai Közösség tisztviselőinek személyzeti szabályzata 26. és 43. cikkének, valamint e cikkek általános végrehajtási rendelkezéseinek értelmezése során számos esetben tévesen alkalmazta a jogot. E tévedések egészen pontosan arra a csekély számú esetre vonatkoznak, amelyeket az Elsőfokú Bíróság kiterjesztően értelmezett, és amelyek értelmében el lehet térni attól a szabálytól, hogy az értékelő jelentés elkészítéséről és ellenjegyzéséről az értékelt tisztviselő legalább két különböző hivatali felettesének kell gondoskodnia, illetve az Elsőfokú Bíróság azon mérlegelési jogkörére vonatkozóan, hogy nem